

ÎNCHEIERE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova
Judecători – Iurie Bejenaru, Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Madjar Maria,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Madjar Maria
către Primăria s. Cișmichioi cu privire la recunoașterea nulității dispoziției nr. 11-K
din 26 martie 2015 a Primăriei s. Cișmichioi, r. Vulcănești, privind constatarea
încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția de director al
grădiniței nr.3 „Curcubeu” din s. Cișmichioi, încasarea datoriei salariale,
compensația pentru absența forțată la muncă și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2017, prin care a fost
casată parțial hotărârea Judecătoria Ceadâr-Lunga din 12 octombrie 2016 în partea
respingerii pretențiilor cu privire la încasarea compensației pentru reținerea
achitării salariului cu emiterea în această parte unei noi hotărâri prin care pretenția
reclamantei a fost admisă și a fost încasat de la Primăria s. Cișmichioi compensația
pentru reținerea achitării salariului pe perioada 01 aprilie 2015 – 09 iulie 2015 în
mărime de 1498, 86 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 500 lei,

c o n s t a t ă :

La 02 iunie 2015, reclamanta Madjar Maria Trifon s-a adresat în Judecătoria
Vulcănești cu cererea de chemare în judecată către Primăria s. Cișmichioi, r.
Vulcănești cu privire la recunoașterea nulității dispoziției nr. 11-K din 26 martie
2015 a Primăriei s. Cișmichioi, r. Vulcănești, privind constatarea încetării
contractului individual de muncă, încheiat cu reclamanta, privind restabilirea în
funcția de director a grădiniței nr.3 „Curcubeu” din s. Cișmichioi, încasarea
datoriei salariale, compensația pentru absența forțată la muncă și recuperarea
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că potrivit ordinului Direcției
învățământului al r. Vulcănești nr.42-k din 21 septembrie 2000, ea a fost angajată
la lucru în funcția de director al grădiniței nr.3 „Curcubeu” din s. Cișmichioi, r.
Vulcănești. În această perioadă ea a lucrat cu bună-credință și n-a încălcat
disciplina muncii.

La 26 martie 2015, primarul adjunct al s. Cișmichioi a emis dispoziția nr. 11-
K, privind încetarea contractului individual de muncă, încheiat cu reclamanta. Cu
conținutul dispoziției ea a luat cunoștință la 31 martie 2015 și nu este de acord.
Deși a fost concediată conform art. 153 al Codului de educație, pârâta n-a efectuat

calculul total a sumelor cuvenite și n-a indicat în carnetul de muncă mențiunea de concediere. Din cauza aceasta reclamanta nu poate să se angajeze în câmpul muncii.

Pentru soluționarea litigiului de muncă apărut, la 16 aprilie și 14 mai 2015, reclamanta s-a adresat cu cerere în adresa primarului adjunct al s. Cișmichioi. În pretențiile sale a solicitat anularea dispoziției indicate, restabilirea ei în funcția ocupată anterior, plata salariului și recuperarea prejudiciului moral, însă nu a recepționat răspuns la nici o cerere. În legătură cu refuzul pârâtei de a soluționa litigiul pe calea amiabilă, reclamanta a fost nevoită să se adreseze în judecată cu prezenta acțiune.

Reclamanta a solicitat recunoașterea nulității dispoziției nr. 11-K din 26 martie 2015 a Primăriei s. Cișmichioi, r. Vulcănești privind constatarea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția de director al grădiniței nr.3 „Curcubeu” din s. Cișmichioi, încasarea datoriei salariale, compensația pentru absența forțată la muncă, recuperarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Vulcănești din 08.10.2015, a fost admisă parțial acțiunea reclamantei, a fost dispusă recunoașterea nulității dispoziției contestate, restabilirea în funcția deținută, încasată datoria salarială în mărime de 15 275 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 500 lei, precum și prejudiciul moral în mărime de 1803 lei, în rest pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 1197 lei a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 31 martie 2016, a fost admis apelul declarat de Primăria s. Cișmichioi, casată hotărârea instanței de fond și trimisă cauza la rejudecare la Judecătoria Ceadâr-Lunga.

Prin hotărârea Judecătoria Ceadâr-Lunga din 12 octombrie 2016, acțiunea reclamantei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2016, a fost admisă declarația de abținere a judecătorilor Curții de Apel Comrat, a fost admis demersul președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, privind strămutarea cauzei civile și a fost strămutată cauza pentru examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2017, a fost admis apelul reclamantei Madjar Maria, a fost casată parțial hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea compensației pentru reținerea achitării salariului cu emiterea în această parte unei noi hotărâri prin care pretenția reclamantei a fost admisă și a fost încasat de la Primăria s. Cișmichioi compensația pentru reținerea achitării salariului pe perioada 01 aprilie 2015 – 09 iulie 2015 în mărime de 1498, 86 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 500 lei.

La data de 29 martie 2017, Madjar Maria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2017, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea ei să fie admisă integral.

În motivarea recursului declarat, Madjar Maria a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material și a dat o concluzie greșită circumstanțelor cauzei.

La data de 17 iulie 2017, Primăria s. Cișmichioi a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referința la cererea de

recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Madjar Maria, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurenteii Madjar Maria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Madjar Maria.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Luiza Gafton